

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 267/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Владан Антић из ..., против тужених ВВ и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Станислав Радосављевић из ..., ради отклањања извора опасности и накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Нишу, на седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалбама тужила и тужених, изјављеним против пресуде Основног суда у Врању П 19188/21 од 20.07.2023. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 19188/21 од 20.07.2023. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА и утврђено да тужене сметају право својине тужиле АА тиме што нису предузеле потребне мере да спрече да се гране два стабла ораха које се налазе на парцели назначеној у овом ставу изреке у својини тужених надвисе над стамбеним објектом у својини тужиле АА те је наложено туженима да се убудуће уздрже од оваквог начина коришћења своје парцеле према наведеном објекту. Ставом II изреке одбијен је тужбени захтев тужиле ББ којим је тражила да се утврди да тужене злоупотребом суседског права сметају право својине тужиле тако што нису предузеле потребне мере да спрече да се гране два стабла ораха које се налазе на парцели у својини тужених надвисе над парцелом у својини тужила и оштете стамбени објект у својини тужиле АА као и у делу којим је наложено туженима да се убудуће уздрже од оваквог начина коришћења своје парцеле. Ставом III изреке усвојен је тужбени захтев тужиле АА да су обавезане тужене да гране два стабла ораха које се налазе на парцели означеној у овом ставу изреке скрате до линије разграничења са другом парцелом наведеном у овом ставу изреке. Ставом IV изреке одбијен је тужбени захтев тужиле ББ којим је тражила обавезивање тужених да гране два стабла која се налазе на кат. парцели ... КО ... скрате до линије разграничења са кат. парцелом ... КО Ставом V изреке обавезане су тужене да тужили на име накнаде штете солидарно исплате износ од 241.794,91 динара са законском затезном каматом од 20.07.2023. године до исплате. Ставом VI изреке одбијен је тужбени захтев тужиле АА за накнаду штете преко износа од 241.794,91 динара, за износ од још 103.626,38 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом VII изреке обавезане

су тужене да тужиљи АА солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 200.642,00 динара. Ставом VIII изреке обавезана је тужилца ББ да туженима исплати солидарно износ од 128.250,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Против наведене пресуде парничне странке изјавиле су жалбе, те се Виши суд у Нишу решењем Гж 5939/23 од 15.04.2025. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама странака, са образложењем да се у конкретном случају ради о спору који се односи на заштиту својинских права на непокретности (суседско право), у смислу члана 42. Закона о основама својинскоправних односа због чега је надлежан апелациони суд као другостепени.

Апелациони суд у Нишу није прихватио своју стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж 1766/25 од 28.05.2025. године проследио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23 – други закон), Врховни суд је оценио да је за одлучивање о жалбама парничних странака у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Нишу.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова, и то на решења донета у грађанскоправном спору; на пресуде у спору мале вредности; на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења; на решење донето у ванпарничном поступку. Одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог закона прописано је да апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Спорови мале вредности дефинисани су одредбом члана 468. ЗПП као спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Споровима мале вредности сматрају се и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а тужилац је у тужби навео да уместо испуњења одређеног захтева прими одређени новчани износ који не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 1.) и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Споровима мале вредности не сматрају се, у смислу одредаба ове главе закона спорови о непокретности, спорови из радних односа и спорови због сметања државине (члан 469. ЗПП).

Тужбеним захтевом тужилце траже да се обавезу тужене да отклоне извор опасности за објект на парцели тужилце, на тај начин што спречиле да се гране два стабла ораха које се налазе на катастарској парцели тужених надвисе над парцелом која је у својини тужилце АА и оштете њен објект, тако што ће се извршити скраћивање грана тих стабала до линије разграничења парцела странака, као и да тужиоцу, уз накнаду штете тужилце АА, са припадајућом законском затезном каматом. Вредност предмета спора износи 345.521,29 динара.

Међутим, имајући у виду чињеничне наводе тужбе из којих произлази да је тужила АА власник објекта и окућнице које се граничи са двориштем тужених, као и постављени тужбени захтев, по налажењу Врховног суда, ово јесте спор о непокретности у смислу члана 469. ЗПП. Наиме, иако се расправља о захтеву који је кондемнаторне природе (тражи се чинидба), уз захтев за накнаду штете, у којој ситуацији је меродавна вредност предмета спора на дан подношења тужбе, у конкретном случају реч је о негативној тужби из члана 42. Закона о основама својинскоправних односа којом тужила АА као власник непокретности и тужила ББ захтевају од тужених престанак узнемиравања својинских овлашћења. Наиме, у конкретном случају је реч о тзв. суседском праву и накнади штете која из овог права произлази, те је за одлучивање о жалбама странака изјављеним против првостепене пресуде надлежан апелациони суд на основу члана 26. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова, што је у конкретном случају Апелациони суд у Нишу.

На основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**